

**แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง
(แบบฟอร์ม 4)**

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

ชื่อ-สกุล นางสาวธิดาวรรณ บุราณเดช

เบอร์โทรภายใน 02-200-3851-3

เบอร์มือถือ 099-1658882

หน่วยงาน SDIPD81

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล

*ชื่อ-สกุล นางสาวธิดาวรรณ บุราณเดช รหัสบุคคล 016430

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:** 1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ให้ไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง ปาฏิหาริย์ของพ่อ

คุณเชื่อในเรื่องปาฏิหาริย์ไหม หลายๆ ครั้งเรื่องราวต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตมันก็เกิดขึ้นดังปาฏิหาริย์ แต่หลายๆ คนก็บอกว่ามันแค่บังเอิญน่า ปาฏิหาริย์ไม่มีจริงหรอก แล้วความรักละ สามารถทำให้เกิดปาฏิหาริย์ได้ไหม ถ้าใช่...แล้วเรื่องที่ผมกำลังจะเล่าต่อไปนี้ มันคือเรื่องจริงนะสิ

เด็กชายอายุ 18 ปี เพิ่งย้ายมาจาก ICU กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ความโชคร้ายทำให้สำลักน้ำ ในสระ ติดเชื้อในสมองกลายเป็นเจ้าชายนิทรา เนื่องจากไม่สามารถเอาท่อช่วยหายใจออกได้ สุดท้ายต้องจบลง ด้วยการเจาะคอ หรือที่ทางการแพทย์เรียกว่า Tracheostomy tube หลังการผ่าตัดผ่านไปด้วยดีคุณพ่อยังคงทำหน้าที่ในการดูแลตลอดระยะเวลาที่อยู่วงพยาบาล เขาช่างดู จู้จู้จุกจิก เขาตกใจง่าย ๆ กับทุกเรื่องแค่ลูก ขยับตัวก็กลัวว่าลูกจะชัก มีไข้ขึ้นมาต่ำๆ ก็กลัวจะเกิดอันตราย อยากจะให้โทรหาหมอให้ได้ ไม่ว่าจะอธิบายใดๆ ก็ไม่ยอมรับฟังเหตุผล

ด้วยความรัก เนื่องจากเป็นลูกชายเพียงคนเดียว ผู้เป็นพ่อยังคงเฝ้าดูแลลูกชายอย่างไม่ห่างสายตา จนเวลาผ่านไปอาการของลูกชายผู้เป็นที่รักเริ่มดีขึ้น ความตึงเครียดเกี่ยวกับอาการป่วยของลูกชายลดลง วันหนึ่งเจ้าชายนิทราที่นอนนิ่งอยู่บนเตียงตื่นขึ้นมา ชายที่นั่งเฝ้าดูลูกอย่างไม่คลาดสายตาดูดีใจ และตื่นเต้น มาก สายตาที่มองมาที่ลูกชายเต็มไปด้วยความหวัง อาการของน้องดีขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถหายใจเองได้โดยไม่ต้องใช้ออกซิเจนอีกต่อไป ในวันหนึ่งคุณหมอ ENT ได้ทดลองปิด tube และให้น้องพูดออกเสียง น้องหันไป ที่ชายแก่ๆ แล้วส่งเสียงเรียกว่า "ป๊า" ผู้เป็นพ่อมองมาที่ลูกชายน้ำตาคลอ ขอให้ลูกเรียกอีกที เขาร้องให้ และหัน มาขอบคุณหมอ และพยาบาลที่ทำให้เขาได้ยินเสียงของลูกชายอีกครั้ง เขาช่างดูเป็นคุณพ่อที่อ่อนโยนขึ้นมา ทันที มันช่างต่างกับที่ผมได้เจอเขาใจครั้งแรก ไม่น่าเชื่อว่าผู้ชายที่ดูโหดๆ สีหน้าเคร่งขรึม คิ้วผูกโบว์อยู่เป็น เลขแปดตลอดเวลา ที่เวลาใครมอง หรือได้คุยด้วยก็พาให้เครียดตามไปด้วย วันนี้เขาเปลี่ยนไป เป็นชายที่มี

รอยยิ้มอยู่บนใบหน้าตลอดเวลา ไม่ตามติดอาการของลูกชาย และคอยเช็คการทำงานของพยาบาลตลอดเวลา
อีกต่อไป

พอสถานการณ์เริ่มผ่อนคลายชายผู้เป็นพ่อ เริ่มหันมาพูดคุยกับพยาบาลมากขึ้น กล่าวขอโทษ กับการ
กระทำบางอย่างที่ทำให้ใจอดใจ เพราะคนที่นอนอยู่บนเตียงนั้นเป็นลูกชายเพียงคนเดียวของเขา และเขาหวัง
จะให้ลูกชายได้สืบกิจการที่บ้าน เขาไม่อยากสูญเสียลูกไป

แล้ววันหนึ่งเจ้าของเราก็ได้ชีวิตใหม่มาราวปาฏิหาริย์ สามารถปิดท่อนช่วยหายใจได้ และเอาท่อ
เจาะคอออก กินได้เองทางปาก และในที่สุดน้องก็เดินได้ เขามีความสุขทุกครั้ง ที่เห็นลูกชายของเขากลับมายิ้ม
และมีอิสระในการทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าการถูกจำกัดให้นอนบนเตียงเหมือนเช่นที่ผ่านมา ถึงแม้จะแอบ
เป็นห่วงอยู่บ้างก็ตามที

ขอบคุณเจ้าชายน้อย ที่ทำให้ได้มองเห็นความรักที่ยิ่งใหญ่ของผู้เป็นพ่อ เป็นแม่ เชื่อว่าส่วนหนึ่งของ
ปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้น คงด้วยเพราะความรักจากคนในครอบครัว และจิตใจที่เข้มแข็งของน้อง เรื่องราวที่เกิดขึ้น
ในระหว่างที่อยู่โรงพยาบาล เต็มไปด้วยความตื่นเต้นและความประทับใจ เหมือนได้ส่งน้องชายอันเป็นที่รักของ
เราไปถึงฝั่งฝัน และ ได้กลับมาทำความฝันของตนเองอีกครั้ง...ขอบคุณความรักอันยิ่งใหญ่ที่มอบให้อีก
หนึ่งชีวิต...ปาฏิหาริย์ของพ่อ

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน) นางสาว ธิดาวรรณ บุราณเดช
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย) นางสาว ธีรวรรณ คนชม
สังกัด หอผู้ป่วย
พิเศษ 81
งานการพยาบาลผู้ป่วยใน